

Бѣхъ далечь отъ Божіе стадо ;

И на Спаса домилѣ.

Да мя стори вѣрно чадо,

Честижъ-тѣ си кръвь пролѣ.

.....

Много врѣме бы трѣбало, ако быхмы по-
искали да опишемъ сичкы-тѣ разговоры,
които станѣхъ между младѣ-тѣ господжѣ
и маленького Хенриха до нейно-то трѣгну-
ваніе. Той считаше за злочестъ този день,
въ който бѣше принуденъ да ся разлѣчи
отъ неѣ; като щеше ѣ испроважда далеко
низъ рѣкѣ-тѣ. Тя отиваше на Бергампурѣ,
дѣто ся и ожени, за нѣкой си твѣрдѣ благо-
честивѣ человекѣ.

Хенрихъ ся качи на корабѣ-тѣ, за да ся
проси съ своѣ-тѣ наставницѣ. Тя са про-
щава съ него на дълго, подирѣ подари на
Бузи четири рупіи *) за туй, щото и за

*) Една рупія струва одинадесетъ гроша.